

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 145 JAFFNA, FRIDAY, 22nd FEBRUARY, 1985 No. 8

RIGHTEOUSNESS EXALTEETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Jaffna Christian Union
Annual General Meeting

Saturday 16 March 1985

Trimmer Hall, Jaffna

9 a.m.

C/S. I., Methodist

&

C of C Christians

are members of the J. C. U.

Please come.

IN MEMORIAM

IN TREASURED AND FOND
MEMORY OF

Marjorie Rosemalar
Jeyasingam

(wife of Rev. K. S. Jeyasingam)

Departed: 8th March 1976.

*The love you showed so warm
and tender
In our hearts we shall treasure
And your life lived to the fullest
With courage, patience and
steadfast faith.*

Our dearest Ammah, Acca,
we miss you deeply on
the 9th Anniversary.

Ever your loved ones-

25, Somasundram Avenue,
Chuddikuli.

Obituary

Dr. T. Thambyiahpillai

Dr. T. Thambyiahpillai, formerly Lecturer in Physics at the University of Ceylon passed away in London on 4-12-84. He was an astro-physicist of international repute and was attached as a Research Fellow to the Imperial College of Science and Technology in London.

Born at Vannarponnai on 21-9-25, he had his early education at St. Patrick's College, Jaffna. He graduated from the Ceylon University and proceeded to U.K. on Scholarship. He obtained his doctorate from the University of Manchester and returned to Sri Lanka and was attached to the University of Colombo.

But the communal riots of 1958, made him decide to go to London where at the Imperial College, he specialised in "cosmic ray intensity variation".

He was a Founder Member of the Tamil Sangam in London and was its President from 1977-78. It was during this period that he welcomed Mr. M. G. Ramachandran on his visit to London.

Mr. Thambyiahpillai leaves behind his wife and two daughters.

C. E. R.

The Power of Hope

Nailed to a cross because you would not compromise on your convictions.
Nailed to a cross because you would not bow down before insolent might.
My Saviour, you were laughed at, derided, bullied, and spat upon but with unbroken spirit,
Liberator God, you died.

Many young lives are sacrificed because they will not bend;
many young people in prison for following your lead
Daily, you are crucified
my Saviour you are sacrificed in prison cells and torture rooms of cruel and ruthless powers.

The promise of resurrection the power of hope it holds,
and the vision of a just new order you proclaimed that first Easter morning.
Therefore, dear Saviour, we can affirm that although bodies are mutilated and broken, the spirit refuses submission.
Your voice will never be silenced,
Great Liberating God

— Aruna Gnanadasan,
India

Appreciation

Mr. V. Jeyarajasingam

Mr. V. Jeyarajasingam, Civil Engineer whose death was announced recently removes from the scene one of the distinguished products of our missionary institutions in the North.

Jeyarajasingam was born in a Hindu family, the youngest child of Mr. K. Veerasingam, Overseer and Mrs. Veerasingam of Mavidapuram. Mr. & Mrs. Veerasingam not merely sent their three children — Perinjavathy, Selvaranee (now a Doctor) and Jeyarajasingam to a Christian school — Union College — but followed up the gesture by a generous benefaction to the school.

With a physique resembling that of a champion Jeyarajasingam did bestride the boxing athletics world of his day in the North like "a colossus". At the JSSA Athletics Meet of 1961, he established a record of 41' - 3½" in Put Shot and 113' - 11½" in Discus Throw (breaking a ten year old record).

He also captained the School Cricket Eleven at Union College and was rated high for his uncanny skill behind the wicket. In the football court he had few peers as an impenetrable guardian of the goal mouth.

But sports achievements in themselves are not a specious criteria for making a student 'a distinguished product' of a school.

It can hardly be doubted by those who have taught Jeyarajasingam or those who have come to know him intimately that it was his qualities of mind and heart, his devotion to duty his open and candid manner and his cheerful obliviousness to ultimate

JDCSI

First Confirmation Service — At the little Chapel at Sathiapuram the Evangelical Centre in the vicinity of Uduvil twentyfive youth were confirmed on Sunday 10-2-85 by the Bishop of the Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. The youth will become full members of Uduvil Church. Rev. S. Manopavan, the Evangelistic Officer assisted at the Service.

Hospital Sunday — The Staff of the Green Hospital, Manipay and Mcleod Hospital, Inuvil participated at the Annual Hospital Sunday Service held at the Manipay Church on Sunday 10-2-85 at 9 a.m. Rev. D. R. Ambalavanar, the Presbyter of the Manipay Church lead the Service. Rev. S. Sugunanathan preached the Sermon. Miss Suthanthira-Thuraisingam, JDCSI Worker at Inuvil, led the Litany of Thanksgiving.

The Nursing Staff of the two hospitals sang special anthems.

Three Months Maternity Leave

A Bill in Parliament will, we learn, be presented in Parliament shortly by Labour Minister, Mr. P. C. Imbulana. The Bill is now before the legal draftsman.

This leave will be granted for all women workers only for the births of the first and second child.

Till now the maternity leave has been limited to 42 days.

success or failure, which gave to his sports colours, a new shine.

[Jeyarajasingam's wife, Dr. Krishmal Jeyarajasingam, was for a time on the Medical Staff of Mcleod Hospital, Inuvil. She is the daughter of Mr. S. Thambyihurai, Retired District Judge, Jaffna]

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

Censorship

Press censorship imposed on 1-2-85 continues. It has now been extended to include news or articles on the Universities of Sri Lanka.

Anniversary Celebrations at Rosarian Ashram

The Rosarian Ashram at Tholahatty, Jaffna was founded on February 2, 1928 by Rev. Fr. B. A. Thomas O. M. I. whose 21st death Anniversary Celebration was held at Tholahatty on 2-2-85 with the Holy Mass celebrated by Rev. Fr. A. M. Stephen, the Prior of the Rosarian Congregation in Sri Lanka.

After Mass, the people both Christians and Hindus went in procession to the grave of the late Fr. Thomas and paid their respects to the Founder.

The Rosarian Congregation is it is learnt the first Contemplative Congregation to be founded in Asia. Now there are four houses for males and five houses for females in Sri Lanka.

In India, there are five houses for females and eight for males. The latest house was founded at Bihar.

The Tholahatty farm is well known in the Jaffna District for fruit drinks particularly the Nelly Crush and also for its wine.

Western Music

1985 — Year of Music

February 23 marks the 300th Anniversary of the birth of George Friedrich Handel the author of the most popular oratorio of all time — *Messiah* (not as is often referred to as "The Messiah"). It was composed in London. March 21 marks another 300th Anniversary of the great master of polyphony — Johann Sebastian Bach. Of him it was said that music owes as much to Bach as Christianity does to its Founder. This was a pardonable exaggeration of an enthusiastic champion — Robert Schumann.

October 9 (or according to some sources, October 14) will also see the 400th Anniversary of Heinrich Schutz.

In the course of 1985, special emphasis is to be laid in all countries on music in social life. Efforts in this direction will receive an added accent since the UNO has declared this year to be the "Year of Youth".

It would be a grand idea if a full dress "Talent Contest" is organised in Jaffna this year to dispel at least to some extent the gloom that surrounds us and to give a lift to the spirits of our youth.

நான் என்னத்தை செய்வேன்?

கிறுவர்கள், பெரியோர்கள், வயோதிகள் எல்லோருக்கும் நோய்கள் மிஞ்சிக் கிடக்கின்றன. முக்கியமாக இக்கால சூழ்நிலையில் அரைகுறை பாடகால, அரைகுறை வேலை போன்ற செயல்களால் மிகுதி நோய் மிஞ்சிக்கிடக்கின்றன. இக்கட்டான சூழ்நிலையில் கிறிஸ்தவர் ஆகிய நாம் என்னத்தை செய்வோம் என்று அங்கலாய்க்கின்றோம். வேறு இடங்களுக்கு சென்று பிறருக்கு உதவி செய்யமுடியாத நிலை கூட வந்துவிட்டது. ஆராதனைகள் கூட ஒழுங்காக வைக்க முடியாத சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாம் எதைச் செய்வோம் என்ற கேள்வி பலர் உள்ளத்தில் எழுந்துவரும் ஒரு பிரச்சனையாக உள்ளது. நாம் வெளியில் செல்லமுடியாமல் பரத்தான வீடுகளில் சிறைப்பட்டுள்ளோம். ஆகவே இச் சூழ்நிலையில் நீ எதைச் செய்ய விரும்புகிறாய்? கிறிஸ்தவர்களாகிய எமக்கு வேதம் வாசிப்பதும் செவிப்பதும் பிரயோசனமான செயலாக இருக்கும். முக்கியமாக நமது நாட்டில் நடக்கும் இன், மத, பாஷை வேற்றுமையினால் தலைத்தோங்கி கிற்கும் பிரச்சனைக்காகச் செபிக்கலாம்.

ஆண்டவர் இயேசுகிறிஸ்து அன்று கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தைச் செய்ததிலேயே மீட்டார் என்ற உண்மை நாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. அவர் ஆயுதம் பாவிக்கவில்லை. படைப்பலம் பன்னிரண்டு சீஷர்கள். ஆகையிலே நாம் செபத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு எதையும் சாதிக்கலாம் ஓய்வு நேரத்தில் வேதம் வாசித்துச் செபம் பண்ணுங்கள்.

வேலூர் மத்திய சிறையில் ஆயுள் தண்டனை அனுபவித்தவரும் சகோதரர் டேனியல் கிருஷ்ணன் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து சில வரிகளை உங்களுக்குத் தர விரும்புகிறேன்!

"சிறையிலிருந்து இடத்திலிருந்து வாய் என்ன ஊழியம் செய்வது கிறிஸ்தவனாக சிலருக்காக ஜெபிப்பது என்றும் தியானத்தோடு வேதம் வாசிப்பது என்றும் தீர்மானித்தேன். 21-9-1983ல் எனது பிறந்த நாளன்று பழைய ஏற்பாட்டில் இருபது பக்கங்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் ஆறு பக்கங்களும் தினமும் படித்து இரண்டே மாதத்தில் வேதத்தை முடிப்பது என்று தீர்மானித்தேன். செபத்தோடு ஆரம்பித்தேன். சிலநாட்கள் உற்சாகமாக இருந்தது. சிலநாட்கள் குறிகோலை எட்டமுடியாமல் பின்தங்க நேரிட்டது. விட்டுப் போனதை ஈடு செய்ய எண்ணி 24-10-83 திங்கட்கிழமை அதிகாலையில் நள்ளிரவில் எழுந்த வேதம் வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். பகலில் தையல் கூடத்தில் தைக்கவேண்டிய ஜந்து சட்டைகளைத் தைத்தேன். மீதி நேரத்தில் அன்று முழுவதற்கும் பழைய ஏற்பாட்டில் 105 பக்கங்களைப் படித்து முடித்தேன். முக்கியமான வசனங்களுக்கு அடிக் கோட்டிட்டு உண்மை முழு வேதமாகத்தின் 1107+355=1462 பக்கங்களையும் 55 நாட்களில் படித்து முடிக்க ஆண்டவர் கிருபை செய்தார். இம்மட்டும் ஜந்து முறை வேதமாகத்தை முழுமையாகப் படித்த முடித்தனவே. இப்பொழுது பல பகுதிகளை எடுத்த ஆய்வு நோக்கில் தியான சிந்தையில் படித்தவருகிறேன். அனைத்தலக எழுப்புதல் ஜெபக்குழுக்கள் உலகெங்கும் எழுப்பப்பட வேண்டும். அனைத்தலக கிறிஸ்தவ ஊழியர்களுக்காகவும் ஜெபிக்கக்கூடிய ஜெயவீரர்களை உடனடியாக எழுப்புகலாம் வேண்டும்"

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் டேனியல் போல ஒரு சிறந்த ஊழியத்தைச் செய்வோமென்றால் அது மிகவும் சிறந்த ஊழியமாக இருக்கும். சிறையிலே தான் கஷ்டப்படுகின்ற நேரதிலும் பிறருக்காக ஜெபிக்கும் தன்மை அவரின் உண்டு அதேபோலவே இயேசுகூடும் பிறருக்காகவே செபித்தார். ஆகவே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மிடத்தில் என்னத்தைச் செய்வோம் என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. மிகுதியான நேரத்தில் பிறருக்காகவும் நமக்காகவும் வேதம் வாசித்து ஜெபிப்பது மிகவும் நல்லது. முக்கியமாக நாட்டின் பிரச்சனைக்காகவும் செபியுங்கள். ஜெபத்தை ஆயுதமாக உபயோகித்துப் பிரச்சனையைத் தீருங்கள்.

நமது இரட்சகர்

- 1 தகப்பனைப் போல இரங்குகிறவர் — சங். 103:13.
(உபா. 1:31; யாத் 19:4-6; ஏசா 63:9; 46:3, 4)
- 2 தாயைப் போல தேற்றுகிறவர் — ஏசா. 66:13.
(சங். 27:10)
- 3 மேய்ப்பனைப் போல தேடுகிறவர் — எசே. 34:11, 12.
(ஜா 19:10; 15:4; யோ 10:11)
- 4 கோழியைப் போல சேர்த்தக் கொள்ளுகிறவர் — மத். 23:37.
- 5 கழுக்கைப் போல வழி நடத்துகிறவர் — உபா. 2:11, 12.
- 6 தட்டாளைப் போல புடமிடுகிறவர் — மல். 8:2.
(யோபு. 23:10, சங். 105:19)
- 7 மணவாளன் மணவாட்டியில் மகிழுகிறபோல மகிழுகிறவர்.
(ஏசா. 62:5)

கடவுள் அன்பு கூர்ந்தார்
[யோ. 3:13-21]

இன்றைய வேதப்பகுதியில், பல முக்கிய கருத்துக்கள் கருக்கமரகத்தரப்பட்டன: கிறிஸ்து ஒரு வரே இறைவனின் உள்ளத்தை நமக்கு முழுமையாக வெளிப்படுத்தினார். அவரின் சிபுவை யில் தான், உலகின் மீட்பு நிறைவேறியது. நமக்கு நிலையான வாழ்வு கிடைக்கும் பொருட்டே, கடவுள் தமது மைந்தனை நமக்களித்தார். அவரின் வருகை மக்களுக்கு மீட்பையும் உதயவத் தீர்ப்பையும் (நியாயத்தீர்ப்பு) அளித்திறது (வ. 17, 18). இறைவன் நம்கே கொண்டுள்ள அன்பின் நாம் நிலைத்திருந்தால், அவரால் எற்றுமுள்ள மெய்வாய்மை நாம் பெறவது நிச்சயம் (வ. 15). இக்கருத்துகளை உங்கள் உள்ளத்தில் பதியவைத்துச் சிந்தியுங்கள்.

சிபுவையின் மரணம், இறைவன் இவ்வலகின்கேமல் (கொண்டுள்ள அன்பின் உச்சக் கட்டம்) ஆற்று பரம்பினால் தீண்டப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்கள், மோசேயின் உயர்த்தப்பட்ட வெண்கலப் பூரணப் பார்த்து, மரணத்திலிருந்து உயிர் பெற்றதபோல (என். 21:8, 9), பாவத்தினால் தீண்டப்பட்ட மக்கள் தன்னை நோக்கி, மெய்வாய்மைப் பெறவதற்காகத் தானும் (சிபுவையில்) உயர்த்தப்பட வேண்டும் (வ. 14, 15) என்றும் எம்பெருமான், 'நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப் பட்டிருக்கும் போது, எல்லாரையும் என்னிடம் சுரத்துக் கொள்வேன்' (18:32-33), என்று தமது மரணத்தின் ஆழ்ந்த கருத்தை இயேசு விளக்கியதைக் கவனியுங்கள்.

இறைவன் நம்கேமல் வைத்த அன்பின் அளவை, அவர் தமது குறைபாடுகளை நமக்கு அளித்ததிலிருந்து, நாம் அறிய முடிகிறது (வ. 16). கிறிஸ்தவ சமயத்தின் நமசெய்தியின் போதல் முழுமையாக (யோ. 3:16) தனக்கு அடக்கியுள்ளதைக் கவனியுங்கள். இவ்வசனத்தைச் 'சின்ன வேதாசயம்' என்றபலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும், 'கடவுள் அன்பால் இருக்கிறார்' என்ற பிறசமயத்தவர்களைப் போல கிறிஸ்தவர்களும் பெருவாராக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். இக்கருத்து முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். ஆயினும், இது நமசெய்தியின் முழுமையல்ல, இச்சொற்கொடரில், மரணமில்லாத மீட்பிற்காக எடுக்கப்பட்ட எவ்வித செய்வீச்சு செயலையும் நாம் காணவில்லை. கடவுள் நம்மீது வைத்த அன்பின் நிமித்தம், தமது குறைபாடுகளைத் தந்தருள்வார் என்ற ஆசைச் செயலே வ. 16 உலக காணப்படுகிறது. இந்த நம்கே, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தல், குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் நினைந்து 'உலகம் இயேசுகூட மீட்பு பெறவேண்டுமென்றே இறைவன் அவரை அனுப்பினார். (வ. 17), இதுவே, கடவுளின் அன்பைப் பெறவது நம்மீது வைத்த தனிச் சிறப்பு.

கடவுள் உலகின்மீது வைத்த அன்புப் பரிசு அன்பையும், உலகத்தின் பாவத்தைப் போக்கத் தமது குறைபாடுகளை நமக்கே கிபுவையின் மரிக்க அருவியையும் இதுவரை கவனித்தோம். இப்போ இறைவன் அளிக்கும் தேய்வத் தீர்ப்பைப் பற்றி சிறிது ஆராய்வோம். உலகத்துக்குக் குற்றத்தீர்ப்பு மிகக் வேண்டுமென்ற நோக்குடன் இயேசு அனுப்பப்பட்டனில்லை. அவரிடம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறவன் குற்றவாண்

பெய்த தீர்ப்புப் பெறவதில்லை. ஆனால், அவரின் நம்பிக்கை கொள்ளாதவன் ஏற்கனவே குற்றவாண் பெய்த தீர்ப்புக்கு உண்ணாவிட்டார்.

ஒவ்வொரு இயேசுகிறிஸ்து உலகினால் வந்திருந்தும், பெரும்பாலான மனிதர் ஒவ்வொரு வரும் பரமம் இறையே விரும்பினர். இதுவே அவர்களுக்குத் தெய்வத்தீர்ப்பாயிற்று. 'சிபுவையைப் பற்றிய போதனை அழிவுப்பாதையில் செல்லுகிறவர்களுக்கு மட்டையே' (1 கொ. 1:18). இதுவே, அவர்கள் பெற்ற தீர்ப்பு. மீட்பு அளிக்கும்போதே, அதனுடன் தெய்வத் தீர்ப்பும் (நியாயத் தீர்ப்பு) சேர்ந்து வருகிறது. ஆகவே, மீட்பை ஏற்றவர்கள் மெய்வாய்மைப் பெறவார்கள்; அதனை ஏற்க மறுக்கிறவர்கள், தெய்வத் தீர்ப்பை ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும் என்பதை அறிக.

இயேசு பெருமான தீர்ப்பளிக்கும் நோக்குடன் இவ்வலகிற்கு வரவில்லை. (3:17; 8:15; 12:47, 48), என்பது உண்மைதான். ஆயினும், அவரது வருகை தெய்வத் தீர்ப்பையும் அளித்ததென்பதையும் (5:22-27; 9:38) நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, தெய்வத்தீர்ப்பு இயேசுவின் வருகையிலும், அவரை ஏற்க மக்கள் மறுப்பதிலும் அடங்கியுள்ளது.

இதுவரை நாம் கவனித்த கருத்துக்கள் எல்லாம் சிந்தித்துப் பரருங்கள். அதாவது, மனித மீட்பிற்கு முலகாரணம் கடவுளின் அன்பு. இவ்வன்பின் அளவு-அவர் தமது குறைபாடுகளை மூரணத்திலிருந்து. மாஸிட மீட்பு-கிறிஸ்துவின் மரணத்தால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டது. நாம் மீட்பைப் பெறவது-கிறிஸ்துவின் விசுவாசம் மெய்ப்பதால். மீட்பு ஏற்பாடு-நாம் கெட்டுப்போகாமல் காக்கப் பட்டு நிலையான வாழ்வைப் பெறவதே, இறைவன் எங்கள் மீது அன்பு செய்ததபோல, நாமும் மற்றவர்களின் அன்பு செலுத்துகிறோமா? நாம் மீட்பின் அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறோமா? தெய்வத் தீர்ப்புக்கு நம்மே முற்றுக் ஒப்படைக்க உடன்படுகிறோமா?

செய்: ஏழைப்பாவியாகிய எக்மேல் அன்புகூர்ந்த இறைவா, உமது அன்பை ஏற்கத்தக்க மனநிலையை எனக்குத் தாருய்யா. உமது தீர்ப்பிற்கு என்னை ஒப்படைத்தே, நீர் காட்டுவ வழியில் நடக்கவேண்டிய ஆற்றலை எனக்குத் தந்தருளும். - ஆமென்.

"அவர் வளரவேண்டும், நாடு குறையவேண்டும்"

[யோ. 3:22-36]
 ஒருநாள் யோவானின் குடும்பம் ஒரு யூதனுக்கும் சுத்திகரிப்பு முறைமை பற்றி வாக்குவாதம் நடைபெற்றது. இந்த யூதன், இம்முறைமை பற்றி இயேசுவின் போதனையைக் கேட்டிருக்கலாம்! இதன்பின், யோவானின் கேடர், தங்கள் குழுவைப் போல இயேசுவும் குரணம்நாணம் கொடுப்பதையும் (4:22ப்பிடுக), பலர் அவர் பின்னே செல்வதை ஆக்ஷேபிப்பட்டு (4:1), மனக் குழப்பத்தின் தமது குருவிடம் இயேசுவைப் பற்றி முறையிட்டனர். இதைக் கேட்ட யோவான் முனிவர், எவ்வித மனக் குழப்பமுமையாமல், இயேசுவே பரத்திருந்து வந்த மேயியா இறைவன் அவருக்கு வழங்கிய அதிசாரத் (தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம் பார்க்கு)

கறிவேப்பிலையின் மேன்மை

நமது வீடுகளில், ஹிள்ஸ் சமஸ்திக்கும்போது சாதாரணமாக உபயோகிக்கப்படும் ஒரு பொருள் கறிவேப்பிலை. குழம்பு, காய்கறி வகைகளுக்கு மணமுட்டு இதுவே உபயோகிக்கிறது. இதே தீ தனிர, கறிவேப்பிலை ஒரு மருந்தப் பொருள் என்பது பலருக்குத் தெரியாதது.

பசியின்மை, வயிற்றுநெய்வு, நீண்டகாலமாக உள்ள காய்ச்சல், பித்தம் முதலிய நோய்களுக்கு கறிவேப்பிலை கைகண்ட மருந்தாகும். கெண்டை, வாழைப்போல கறிவேப்பிலை மரத்தின் எல்லாப் பாகங்களும் உபயோகமானவை. இதற்கு இலை, பட்டை, வேர் ஆகியவற்றை உணர்யமாக அவித்துக் கொடுத்தால் பித்தம் குறையும், வாந்தி நிற்கும்.

கறிவேப்பிலை இலையை நிழலில் உலர்த்தி எடுத்து, அதனுடன் மிளகு, உப்பு, சீரகம், சுக்கு முதலியவற்றையுடன் சேர்த்துப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளவும். இதைப் பெசடியைச் சேற்றோடு சேர்த்து, கொஞ்சம் நெய்விட்டுப் பிசைந்து சரப்பிடலாம். சுவை யாக இருக்கும். அது மட்டுமல்லாமல் மந்தம், மந்தத்தால் வரும் பேதி, மலச்சிக்கல், வெட்டை நோய்கள் ஆகியவை குணமாகும்.

கறிவேப்பிலையுடன் சுட்ட புளி, வறுத்த உப்பு, மிளகாய் முதலியவைகளைச் சேர்த்துத் துவவலை செய்து உணவுடன் சேர்த்துச் சாப்பிடலாம். இது குண, பசியின்மை, பேதி, பித்தத்தால் ஏற்படும் வாந்தி, செமியாமம், வயிற்றுநெய்வு முதலிய விபாதிகள் குணமாகும். அரிசியையும் கறிவேப்பிலை இலையையும் சேர்த்து உரவிவிட்டுக் குத்தி தேய்த்துப் புடைத்து எடுத்துக் கொள்ளவும். அந்த அரிசியுடன் பழுத்து உலர்ந்த மிளகாய் ஒன்றைச் சேர்த்துக் குகைவும், சரத்து நிறம் வரும் பக்குவத்தில் எடுத்து வசம்புச் சாம்பல் அதிவடயம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துத் தண்ணீர்விட்டு சுண்டக் காய்ச்சவும். இது உட்கொண்டால் செமியாத் தன்மையால் ஏற்படும் பேதிகள் உண்டாகும் நிழலும்.

கறிவேப்பிலை கரம்பு, சுக்கு, சீரகம், ஒமம் ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று வரகொண்ட எடுத்து ஒரு கொஞ்சத் தண்ணீரில் போட்டுக் காய்ச்சவும். அரைக் கற்படியாக வற்றக் காய்ச்சிய பின் வடித்து எடுத்து கொஞ்சம் சர்க்கரை யையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால் செமியாத் தன்மையால் உண்டாகும் வாயு உடனே குணமாகும்.

நாட்டுக் கறிவேப்பிலை, காட்டுக் கறிவேப்பிலை என்று கறிவேப்பிலையில் இரண்டு வகையிருக்கிறது. நாட்டுக் கறிவேப்பிலையை இலை கள் நிறையையாக இருக்கும். அதை வரகொண்டபடி தரகை இருக்கும். காட்டுக் கறிவேப்பிலையை வளர்ப்பது கவரம். இதன் இலைகள் பசியை வரகொண்ட குறைவாக இருக்கும். காட்டு பிரதேசங்களில் இம் மரம் வளர்கிறது.

மீன் எண்ணெய்க்கு அடுத்தபடியாகக் கொத்துமீன் கீரை, கறிவேப்பிலை ஆகிய இரண்டில்தான் 'A' வைட்டமின் அதிகம். கறிவேப்பிலையில் 12600 'A' வைட்டமின் யூனிட்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆலையில் இரும்புச் சத்துக் கூடும்.

கிறிஸ்தியன் பிரெடிக் சுவாட்ஸ்

(பெப்ரிவரி மாதம் 13ம் திகதி பிரெடிக் சுவாட்ஸ் அவர்களின் நினைவு தினம், அன்றைய நினைவு கூறும் வண்ணமாக இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப் படுகிறது). 18ம் நூற்றாண்டிலே இத்தியாவில் பணி யாற்றிய புரட்டீஸ் தாந்து மிஷனரிமார்களில் பிரெடிக் சுவாட்ஸ் தலைநிற்குவார், இவர் ஜேம்ஸ் நரட்டிலிருந்து 1730ம் ஆண்டு இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். 1778ம் ஆண்டு வரை இத்தியாவில் பணி செய்தார்.

7000 ஆயிரக்கூறு

யாற்றி மரித்து இந்தியாவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இவர் பலதிறமைகளில் சிறப்புடன் சிறிஸ் தவ திருச்சபையை வளர்த்தார். அரசர்களுடன் உறவாடினார். தமிழ் புலவர்களை ஆதரித்தார். பஞ்ச நிவாரண பணியில் ஈடுபட்டார். புகழ் தேவாலயங்களை திறந்து வைத்தார். இவருடைய ஆற்றலினால் தமிழ் நரட்டில் புரட்டீஸ் தாந்து கிறிஸ்தவம் உறுதியான நிலை பெற்றது.

லூதரன் மிஷனரி
பிரெடிக் சுவாட்ஸ் லூதரன் திருச்சபையின் தொண்டர். இந்த மிஷன் சேர்ந்த தொண்டரின் 1705ம் ஆண்டிலேயே தென் இந்தியாவுக்கு வந்து விட்டனர். சுவாட்ஸ் முதல் 16 ஆண்டுகளை தரங்கம் சரட்டில் பணிபுரிந்தார். அது சேக்பால்கு என்பவர் தொடக்கிய களமரகம்.

அரசர்களுடன் உறவு
சுவாட்ஸ் ஐயர் முதலாம் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியைப் போல ஒரு இராஜதந்திரி என்று கூறுவாராக (man of affairs). பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவரை பட்டாளக் குரு ஆக்கியது. சுவாட்ஸ் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஆங்கிலேய போர் வீரர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பள்ளி ஏன் ஹை நடைத்தினார். போர் வீரர்களுக்கென ஒரு தேவாலயத்தையும் அமைத்தார்.

தஞ்சாவூர் மன்னரின் நண்பர்

சுவாட்ஸ் ஐயர் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்தபோது தஞ்சை ஐயர் ஆண்டுவளி மன்னருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தஞ்சாவூர் அரசரம்பரையுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு சுவாட்ஸ் மறைவு வரை நீடித்தது. துளசி மன்னரின் மகனாகிய சரபோஜி மன்னரின் பாதசுவ வரகவும், வழிகாட்டி ஆசவும் சுவாட்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார்.

இதனால் தஞ்சாவூர் அரச சபையில் சுவாட்ஸ் ஐயருக்குப் பெரும் செல்வரக இருந்தது.

1779ல் கருநாடக அரசர் ஹைதர் அலிக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் பகையை முண்டது. ஹைதர் அலிக்கு ஆங்கிலேய தூதர்க்குழுக்களில் நம்பிக்கை கிடையாது. ஆனால் ஹைதர் அலி சுவாட்ஸைப் பூரணமாக நம்பினார். "அவர்கள் அந்த கிறிஸ்தவர என்னிடம் அனுப்பும் அவர் என்னை வகுக்க மாட்டார்" என்று சுவாட்ஸ் கூறினார். சுவாட்ஸ் ஐயர்கள் சமாதான முயற்சிகள் பலிக்க விடலா எனினும் ஹைதர் அலி சுவாட்ஸ் ஐயருக்கு தனது நாட்டில் பூரண சுதந்திரம் கொடுத்திருந்தார்.

வேதநாயக சாஸ்திரியாரின் குருநாதர்

தேவ சகாயம் பிள்ளை என்னும் கத்தோலிக்கருக்கு பிறந்த வேதநாயகரை கிறிஸ்தவரக்கிறிஸ்தவ தமிழிலக்கியத்தின் முதல்வராக ஆக்கி வைத்துக் பெருமை சுவாட்ஸ் ஐயருக்கு

உரிமது. குளேரிண்டா என்னும் மாதா பரளயன் கோட்டையில் அமைந்த தேவாலயத்தை நிறுப்பதற்காக சுவாட்ஸ் ஐயர் அங்கு சென்றார். சிறியல் வேதநாயகத்தை அங்கு கண்டார். தம் மோடு வேதநாயகத்தை அழைத்துச் சென்றார். தஞ்சாவூர் இளவரசர் சரம்போஜியுடன் அவரை இருத்தி அவருக்கும் கந்திதார வேதநாயக சரஸ்திரி என்னும் "நித்திய சங்கீதம்" உருவாக்கினார்.

யாழ்ப்பாண விஜயம்

சுவாட்ஸ் ஐயர் 1760ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து பல இடங்களை சந்தித்து நம் செய்தியை பிரசுரித்தார். மருத்தித்துறையில் ஒரு புதிய மருத்திவ் கீழ் சொற்பொழிவாற்றினார். இதனால் அந்த மரம் சுவாட்ஸ் மரம் எனப்பட்டது. 1953ம் ஆண்டு விசிய குருவனியிடம் அந்தப் புதியமரம் விழுந்து பட்டது. அது புதியமரத்தின் கீழ்த்தரன் 17ம் நூற்றாண்டில் பட்டேயும்கூட 16ம் நூற்றாண்டில்

என் அன்பில் நிலைத்துநில்கள் (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தையே அவர் செயல்படுத்துகிறார். (வ. 27) என்பதை அறிந்து, 'நான் கிறிஸ்தவல்ல, அவர் வருகையை அறிவிக்க அனுப்பப்பட்ட முன்னோடி; அகர் மணவாலை, நான் மணவாளனின் தோழன்; மணமகனின் சொற்களுக்குக் கரக்க சரத்து நிற்கும் தோழன், அவனின் குரல்க்கேட்டு மகிழ்வவன் வது போல, நானும் இயேசுபிரானின் செயலில் நிறுவான மகிழ்வகைட்டுமேன். அவர் வளரவேண்டும், நானே குறையவேண்டும்' (வ. 27-30, என தன்னைத் தாழ்த்தி இயேசுவை உயர்த்திக் கூறினார். (1:27, 34; மோ 1:7 கரணம்), இதவே, யோவான முனிவா தமது மரணத்திற்கு முன் (வ. 24) இயேசுவைப் பற்றிக் கூறிய இறுதியான சாட்சியம்.

தனக்கு இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட பணியின் பொறுப்புக்களை நன்கு உணர்ந்தவராய், இயேசுவோடு தன்னை ஒப்பிடும் போது, தன்னை அதிகமாகத் தாழ்த்திய போலான முனிவரின் பண்பு, நமது கவனத்திற்குரியது, முதலில், தன் போதகனை யுக்கேட்டு அனேகர் தன்னைப் பின்பற்றிய போதிலும், இப்போ இயேசுபிரானின் பிணக்கைத் திரண்டு போலவகைக் கூண்டும், எவ்வித குளப்பமோ, பொருமையோ கொள்ளாமல், ஆண்டவரின் செல்வாக்கு வளர்ந்து வருவதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சியடைகிறார். இதவே, தன்நலம் குறைந்த தாழ்மையின் பெரும் நினைவு, தாழ்மையே வல்லமை என்பதன் அறிக்.

இந்தச் சிறந்த மனப்பான்மை, கிறிஸ்தவர்களாகிய நம் ஒவ்வொருவரிலும் காணப்படவேண்டும். நாம் எரிந்து ஒன் கொடுக்கும் தீயமகப் பண்பாற்றவே அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். அவர் இன்னும் இன்னும் வளரவேண்டும், நான் தேய்ந்து தேய்ந்து அவருடன் ஒன்றுபட வேண்டும். இனி நான்கை, கிறிஸ்தவே எனக்குள் இருக்கிறேனா நினைவுரவேண்டும். இதுவே யேசுவன் மூனிவர் தம் வரழ்வில் பங்குபடுத்திய சித்தாந்தம். இதுவே ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருவகை. நமக்கனிக்கப் பட்ட பணியை மனத்திருப்பதேயோடும் மகிழ்ச்சியோடும் நாம் செய்து வருகிறோமா? கிறிஸ்தவராகிய ஒளி நமது வாழ்விளும் பணிகளிலும் ஒளிக்கிறதா? யோவான முனிவரைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்

அர்ச்சுவேரியரும் பிரசங்கம் செய்தனர் என்று கூறவர். சுவாட்ஸ் ஐயர் ஐந்து மாதங்கள் இலங்கையிலே தங்கியிருந்தார்.

மரணம்

தனது 71ம் பிறந்த நாளன்று அவர் தமது நண்பருக்கு பிசுவருமர எழுதினார். "யுதேயர், இம் மட்டும் கடவுள் எனக்கு உதவி செய்துள்ளார். சேன்ற எழுத்து ஆண்டு கவிந் நான் அவர் தம் கிருபை இரக்கம் நீயு போறமை இவகையில் ஐக்கியத்தை எவ்வளவு அக்கமாய் அனுப்பி தந்துள்ளேன்". 1798ம் ஆண்டு உய்ப்புருவரி மாதம் 13ம் திகதி அவரது ஆயிரிந்தது, அப்பொழுது சரபோஜி மன்னர் தாரை தாரை ஆக கண்ணீர் வடித்தார். பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பனி ஒரு பெரிய குரபக தூபியை நிழலியது. இன்று தென் இந்தியரவர்க்க் சுவாட்சிக் பெயரில் பல பள்ளி கூடங்களும், அநாதை மடங்களும் இயங்கி நின்றன. இத்தன்ன வமற்ற தொண்டர் மனித பிறவி எவ்வளவுக்கு உயரலாம் என்பதனை தன் செய்கையால் எடுத்து காட்டினார்.

தப்பிவரன் என்ற உண்மையை அறியுங்கள்

அடுத்தவரும் வசனங்களில் (வ. 31-36), இந்நூலின் ஆக்கியேரன், யோவான முனிவரின் சாட்சியத்தின் அடிப்படையில், விண்ணிலிருந்து வந்த இயேசுபிரானின் தனிச்சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவதைக் கவனிப்புகள். யோவான முனிவர் மனித இயல்புத் தன்மைக்குரிய (பூமிக்குரிய) போதகனை யழங்கினார். பூமிக்குரியவர் பூமிக்குரிய காரியங்களை யேசுவார் (வ. 31) அவர்க்களை மனத்திருப்புதலுக்கும், திருநீரடல்மலம் (கூணஸ்ரமம்) புறப்பான கத்திகாப்புமுறை மைக்குதான் அழைக்க முடிந்தது. இறைவனின் இயல்பை முழு வதுமாக அவரால் வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால், பரத்தியிருந்து வந்த இயேசுபிரான்த தன் தன்மையுடன் வாழ்ந்ததால், அவரின் உறவில் தான் கண்டனகையேயுக் கட்டவைகளையும் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறார் (வ. 32). இறைவன் தமது மைநத்துக்குத் தமது ஆன்மைய நிறைவாக வழங்கியபடியால், அவரால் இறைவன் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடிந்தது. அவருக்கே எவ்வாறு அதகரங்க்காயும் தன்மை அடைந்தவரார் (மத. 28:16; லூ. 10: 22).

இயேசுவில் நம்பிக்கை கொள்பவன் இப்போதே நிலையான மெய்வாய்மையை உடையவனாய் இருக்கிறான்; அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களை உடனத்திறந்து ஆகான (வ. 36). அவரை உண்மையான நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடின், இறைவன் அன்புப் புறக்கணிக்கிறவர்களேவோம். இதனால், இவ்வாழ்விலேயே கடவுளின் சிவத்தடவை நம்மேல் நிலைத்திருக்கும். இயேசுபிரானின் பணியில் மீட்டும் கண்டனமு ஒரு நொணயத்தை இது பக்கங்கொப்போரணத்தை ஒன்றிலிருந்து மற தடைப் பரிக்கமுடியாததென்பதை அறிக்.

அமைதியாயிருந்து சித்தியுள்ள, கடவுள் நமக்கையத்த பணியை, மனக்கோரணத் தன் நலங்குமையை செயல்படுத்தகிறோமா? என்னை ஆவரார் நம் வாழ்வின் போராட்டங்களில் எங்களைப் பார்க்கிலும் அதிக வெற்றியை அடையுமபோது, அவர்களுடன் சேர்ந்து மகிழ்முடிந்தா? நிலையான வாழ்வையகைய விருப்புகிறோமா?

பேய்:
இறைவர! உமயில் நிலைத்திருக்கும் நிலையான வரழ்வை நான் பெற ஆருள்புரியும், என வாழ்வின் தோவன்களை, வேதகைநாதி தாங்கத் தக்க பெருமை எனக்கீந்தருளும். உமது நிபாயத் தீர்ப்புக்கு என்னை ஒப்படைக்கும் மனநிலையை எனக்குத் தந்தருளும். — ஆமென்

EDITORIAL

The Push for Peace

"When you can see a little, you must look at that little" was the advice which Philosopher Irwin Edwin an Albino who had defective eye-sight gave to his friends who visited him

The truth of this dictum was made burningly real to us recently when we read a comment on the APC talks by Mr. A. Aziz, the President of the Democratic Worker's Congress. He said:—

"Though the proposals of the government at the APC did not offer a final solution, there was an ample material which could have served as a guide-line towards a solution. The plea of the government that the TULF rejected the proposals is no adequate explanation for abandoning the path of dialogue and negotiation."

There is weighty import in what the Muslim leader said. Whatever specific form the Regional Autonomy would have taken was a matter of speculation but no one could doubt that the direction of the Talks at the Round Table was unmistakable.

"Vision" said Roger Hazelton, a Professor of Christian Theology at Newton College, Massachusetts, "is seeing more than meets the eye".

The harsh truth is that the APC and the Government were not given a chance to consider fundamental issues.

The Conference exhausted itself on what appeared to be immaterial issues, raised from time to time—issues which could very well have been disposed of in Parliament with a government majority (with 91 members holding ministerial portfolios out of the 141 members).

Nothing can unsay the fact that our greatest problems as a nation really lie where we are not looking for them.

Charles Dickens in *Great Expectations* speaks of the men of Bow Street, London who when confronted with a problem of crime always persisted in trying "to fit circumstances to their ideas" but never tried "to exact ideas from circumstances".

Had there been a counter-availing force of responsible Sinhalese leaders who would have tried earnestly "to exact ideas from circumstances" in the swirling movements of our time, the history of the APC would have taken a different turn.

As Minister Thondaman would often imply in his statements, there was no one to strengthen the hand of the President.

Many observes now fear that a reasonable outcome of any 'dialogue' that may be attempted is foredoomed by the extremist rhetoric on both sides

We are reminded in this context of the words of Abraham Lincoln, the 16th President of the USA, who enforced conscription of soldiers for the first time in American history.

Addressing a military governor amidst the wild, massive, turbulent forces of the American Civil War (1861), Lincoln said:—

"I have not willingly planted a thorn in any man's bosom..... I shall do nothing through malice: *what I deal with, is too vast for malice.*"

(Italics are ours)

Fascist sustaining nutrients in the rhetoric of political leaders on both sides (the government and opposition) and of militants, propaganda shenanigans and over charged emotions are totally unequal to the task before us

A streak of sunshine appears recently in an address Lands Minister made to the Officers of the Elehera Settlement Scheme. Quoting Bernard Shaw's aphorism, "*Ceylon is the cradle of the human race because everyone looks there an original*", the Minister is reported to have told the officers that any policy of land settlement should have a human scale. Any stock solution should not be adopted, the Minister has warned, especially the dumping of all settlers into a faceless category. [The Island 21-2-85].

National Unity will be the first beneficiary of any gesture which will go far to soothe the resentment and frustration of the 24 lakhs of Tamils in Sri Lanka over what come people perceive (perhaps without justification) as a progressive "sinhalisation" of the State.

Water Levels Drop

decrease.

Due to drought that is prevailing in the reservoir area in Maskeliya and Dickoya, the water levels in the Mousakelle and Castlereigh dams have begun to

Sri Shanmuganathar Swamy Kovil that had been under water in the Mousakelle dam is now beginning to appear above the water level.

The Shame of Lebanon

A Book Review
By Dr. Robert Porter

(Continued from our last issue)

For Moslems as well as Syria the situation grew really tough when Gemayel was raised to power and when Begin's new government was installed in 1981, for General Sharon took up the portfolio of defense. Reagan did little while Israel conducted a seventy-day siege of Beirut (Carter had at least called Sharon's bluff on the illegal use of American-supplied weapons in Israeli retaliation bombings). Haig resigned after the bombing of West Beirut. But TV coverage revealed the viciousness of the Israeli attacks to the world, along with the Christian community's unconcerned and continuing high-life—water-skiing, sun-bathing—just a few miles north of the war zone.

But Reagan finally came up with the plan to evacuate the PLO. He then made a suggestion at the time that now sounds prophetic: that "the Palestinians... should be denied any dream of an independent state in the West Bank and Gaza Strip, and instead should work out their salvation with Jordan's King Hussein." While Israeli forces moved in next to the Shatila Camp, Bashir Gemayel was

assassinated. The "Christians" once again exacted their revenge, this time in a massacre that shocked the world.

In surveying the ruins of Lebanon, Randal makes the poignant comment that "half a generation has grown up with Christians not knowing Moslems, Moslems not knowing Christians." Others have realized that "Lebanon must become a modern country where army, trade unions, and political parties replace the religious communities and their lowest common denominator, tribalism—the factor that was chiefly responsible for the destruction of the old Lebanon."

The book is stirring to read, pungent in language, and one feels Randal is exceptionally knowledgeable both about the country and its leading personalities. While he gives no bibliography nor does he annotate his statements, I have the impression he is accurate, for he is fair toward all and certainly not apologetic for his own country, the United States. As background, the book is both timely and valuable. As an indictment of a Christian community, it is a bitter pill to swallow.

At Rest

Mr. M. Kirupaharan

We regret to record the death of Mr. Muthiah Kirupaharan, formerly of the Staff of Jaffna Central College on 14-2-85. After leaving Jaffna Central he joined the Ministry of Education as a Sports Officer and retired recently.

The funeral took place at his residence at 8 a. m. on Saturday 16-2-85 at 4th Cross Street Jaffna. He leaves behind his wife Arunthathi (nee W. K. Bonney).

Mr. Kirupaharan was a sincere and energetic Sports official and had a very large circle of friends to whom his death has been a great wrench.

* * *

Mr. Kulam Ariyaratnam

We regret to record the death of Kulam son of the late B. V. Ariyaratnam and of Mrs. Ruby Ariyaratnam of 4th Cross Street, Jaffna.

The Funeral Service was held on Monday 11-2-85 at Fourth Cross Street, Jaffna. Rev. Joseph Sarvanandhan officiated at the Service, assisted by Rev. H. R. S. Jeyachandran and Rev. J. N. Jeyachandran. The Bishop of the J. D. C. S. I., the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar offered the concluding prayer and Benediction.

The remains were interred at the St. James Church Burial Grounds. Dr. Donald Kanagarat-

Inauguration of Colombo — Tuticorin Ferry Service

The government is considering the inauguration of a Colombo—Tuticorin Ferry Service in place of the Talaimannar—Rameswaram Service mainly for Indian repatriates and passengers to and from India.

The C. W. C. General Secretary, Mr. S. Sellasamy has written to the Defense Secretary, Mr. Sepala Attyagalla to give him (Mr. Sellasamy) an opportunity to discuss some practical problems in connection with the proposed inauguration.

If the Colombo—Tuticorin Ferry Service becomes a reality, repatriates from the upcountry area, Uva province and settlers of Indian origin in Vavuniya, Mannar and Mullaitivu have to come to Colombo for the boat in thousands.

This would entail serious problems such as adequate security measures and provision of amenities as toilette and other sanitary facilities while in transit to the point of embarkation sins said Mr. Sellasamy.

nam performed the committal rites.

The deceased leaves behind besides his mother, Mrs. Ruby Ariyaratnam and his wife Chandrani, two daughters Anoja and Vinitha and brothers Rajan (Singapore), Chelvam (Ceylon Tobacco) and Guano (Papua New Guinea).